

1936-02-18

AFSENDER

Johannes Vilhjelms

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København (Danmark)

Omtalte personer:
Michelle Bourret
Aksel Jørgensen
Erick Struckmann
Johanne Marie Vilhjelms
Edith Willumsen

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: B/1/4 - JFW's
Korrespondance om museet 1927-
1942

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen ønsker at etablere et museum i sin villa i Hellerup, men Edith vil ikke fraflytte den. Vilhjelms føler med Willumsens situation, og han har indkaldt E. Struckmann og A. Jørgensen til et møde for at drøfte sagen.

TRANSSKRIFTION

18 Feb 36.

Gothersgade 143.⁴

Kære Willumsen!

Tak for Deres Brev, som det jo gjorde mig ondt at modtage. Jeg forstaaer den vanskelige Stilling, som De er kommet til at staa i derved, at De afskaeres fra Muligheden af at vende Tilbage til Deres Villa, hvor De følte Dem hjemme, og hvor De kunde have arbejdet. Og efter de udtalelser af Deres Kone, som De anfører i Brevet, er der jo ingen Mulighed for at faa dette Forhold forandret.

Men er det ganske udelukket, at De kan bygge Dem en ny Villa? Det koster naturligvis baade Tid og Penge, og De mener ikke at have Raad dertil. Det kan jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening om, men jeg synes bare det er galt, at De ikke kan komme hjem og leve Deres sidste Tid herhjemme, hvor De dog hører til, og hvor vi, som holder af Dem, ønsker at De var. Jeg har ringet til Axel Jørgensen, for at træffe sammen med ham og Struckmann, naar

denne om nogle Dage kommer hjem fra Riga, hvor der er dansk Udstilling – for at drøfte Sagerne lidt med dem. Jeg mener Spørgsmaalet om Deres Samling, som jeg nu synes har ligget stille en Tid, saa den vist trænger til, at vi rører lidt paa os!

Nu maa De ikke tage Dem det alt for nær med den Villa, vær glad over, at De stadig kan arbejde og mal Dem ud af disse Vanskeligheder!

Med en hjertelig Hilsen ogsaa fra min Kone

Deres hengivne

Johannes Vilhjelms

Jeg beder Dem hilse Mme Bourret.

18 Feb 36.
Gathergade 143.⁴

Kære Willimundus!

Tak for Deres Brev, som det jo gjorde mig
noget at modtage. Jeg forstaaer den uventede
Sjelling, som De er kommen til at staa i
deres, at De afhaerer fra Mueligheden af at
vende tilbage til Deres Villa, hvor De folte
Den ligeme, og hvor De kiener haue arbej-
det. Og efter de Udtalelser af Deres Kone, som
De anfører i Brevet, er der jo ingen Muelighed
for at faa dette Forbaer for andres.

Men er det ganske ideltalshet, at De kan
bygge Dem en ny Villa? Det maatte naturligvis
haade Tid og Peng, og De mener ikke at haue
Raad dertil. Det kan jeg selvfølgelig ikke
haue nogen Mening om, men jeg synes bare
det er galt, at De ikke kan komme hjem
og leve Deres sidste Tid her ligeme, hvor
De dog haaber Tid, og hvor vi, som haaber af
Dem, venter at De vaer.

Jeg har ringet til Axel Jorgensen, for at træffe
sammen med ham og Struckmann, naar

deene om nogle Dage kan med Liden
fra Riga, hvor der er dansk Udstilling for
at drøfte Sagerne lidt med dem. Jeg minder
Spørgsmaalet om Dens Saveling, som jeg nu
synes har ligget stille en Tid, som den vist
trængt til, at vi søres lidt paa os!

Vis man de ikke ^{ikke} dem det all for nær med den Villa,
som glæde over, at de stadig kan arbejde og
mal. Dem ind af disse Vanskeligheder!

Med en hjertelig Hilsen og paa fra min
Kone. Deres hengivne

Johannes Wittjelen

Jeg hader dem ikke mere end før.